

Eredienst Grote Kerk



Zondagmorgen 14 maart 2020

11.00 uur Grote Kerk te Drachten

4^{de} zondag van de 40-dagen
Laetare

thema: gehoord en gezien



voorganger: Ds. Wietske Tinga, Groningen
organist: Johannes de Graaf
Declamatie: Jaap Goorhuis



Protestantse Gemeente te Drachten

Orgelspel, welkom en mededelingen

Openingslied: Lied 207: 1 en 2



1 De trouw en goedheid van de Heer
verschijnt ons elke morgen weer
en blinkt en blijft als dauw zo fris,
zo-lang het dag op aarde is.

2. O Christus, schone morgenster,
wees met uw gunst ons hart niet ver;
steek al uw lichten in ons aan,
dan kan uw heil ons niet ontgaan.

Bemoediging en drempelgebed

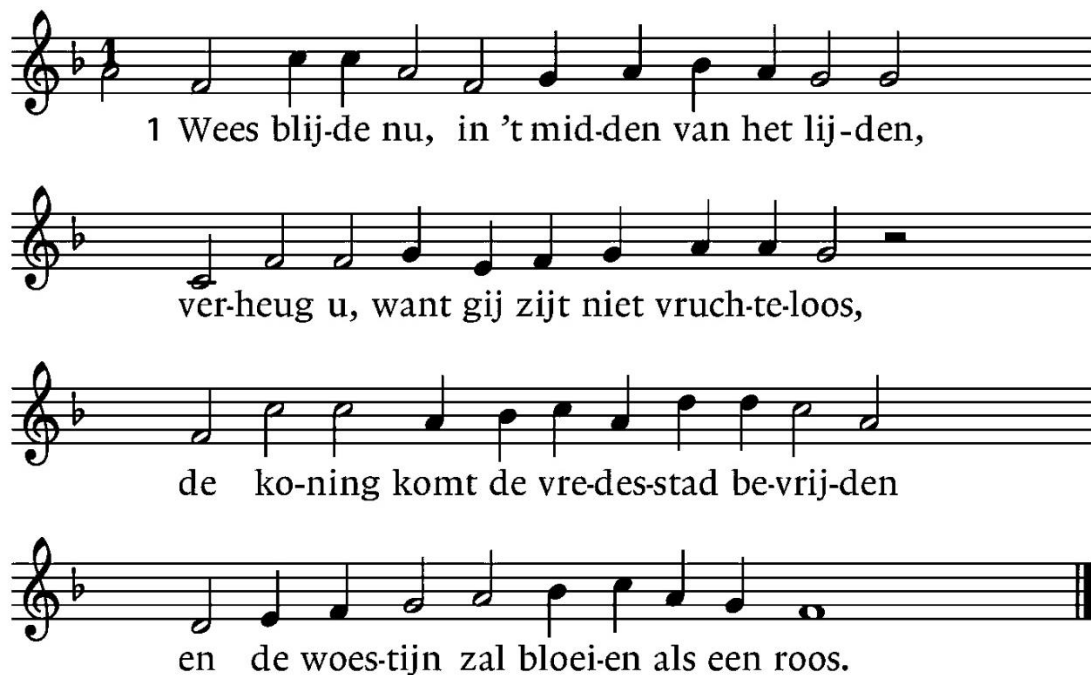
Antwoordlied: Lied 207:3 en 4

3. Drijf uit, o licht, wat duister is,
behoed ons hart voor ergernis,
voor blindheid en voor schand' en schuld;
houd niet uw glans voor ons verhuld,

4. opdat wij wand'len als bij dag
en, kome wat er komen mag,
staan vast in het geloof, o Heer,
van U verlaten nimmermeer.

Kyriëgebed

Zingen: Lied 546



1 Wees blij-de nu, in 't mid-den van het lij-den,
ver-heug u, want gij zijt niet vruch-te-loos,
de ko-ning komt de vre-des-stad be-vrij-den
en de woes-tijn zal bloei-en als een roos.

2. Jeruzalem, verheug u in de vrijheid,
stad van de Heer, die zeer te loven is!
Wij heffen 't hoofd omhoog, o Sion, gij zijt
ons aller moeder, stad die boven is.

3. Jeruzalem, de stad van de belofte,
verwacht een nieuw bestaan van hogerhand.
De Zoon daalt van de Vader uit de hoogte
en maakt de aarde tot zijn vaderland.

4. Daar zal zijn zegen zich alom verbreiden,
in heel de wereld overvloed van brood.
Zo zal het zijn aan 't einde van de tijden,
de dageraad van God is rozerood.

5. Die in uw lijden zijt terneergezeten,
leef uw verlosser gretig tegemoet,
want deze tijden zijn U toegemeten,
maar als Hij komt, dan maakt Hij alles goed.

Gebed van de zondag

Eerste lezing: Jesaja 59:9-21

Daarom blijft het recht ver van ons
en is gerechtigheid voor ons onbereikbaar.
Wij hopen op licht, maar het is duister,
op een sprankje licht, maar we dolen in het donker.
We tasten als blinden langs de muur,
we tasten rond als iemand die niets kan zien.
Op klaarlichte dag struikelen we alsof het schemert,
in de kracht van ons leven lijken we dood.
Wij allen grommen als beren,
we klagen en kreunen droevig als duiven.
Wij hopen op recht, maar het is er niet,
op redding, maar ze blijft ver van ons.
Want talloos zijn onze misdaden jegens u,
onze zonden getuigen tegen ons.
We zijn ons van onze misdaden bewust
en erkennen ons wangedrag:
we zijn opstandig en de HEER ontrouw,
we zijn afvallig van onze God,
we zijn belust op bedrog en onderdrukking,
zwanger van leugens brengen we onwaarheid voort.
Het recht is verdrongen
en de gerechtigheid blijft ver van ons;
de waarheid struikelt op straat
en de oprechtheid krijgt nergens toegang.
Zo laat de waarheid verstek gaan,
en wie het kwaad wil mijden, wordt uitgebuit.
Maar de HEER zag het,
en het was slecht in zijn ogen
dat er geen recht meer was.

Hij zag dat er niemand was,
hij was geschokt dat niet één mens zijn zijde koos.
Op eigen kracht bracht hij redding
en zijn gerechtigheid spoorde hem aan.
Hij gordde het harnas van de gerechtigheid aan
en zette de helm van de redding op zijn hoofd.
Hij deed het kleed van de vergelding aan
en hulde zich in de mantel van de strijd lust.
Hij zal ieder naar zijn daden vergelden:
woede voor zijn vijanden,
wraak voor zijn tegenstanders;
ook op de eilanden wreekt hij zich.
In het westen zal men de naam van de HEER vrezen
en in het oosten zijn majesteit.
Want hij zal komen met de kracht
van een rivier in een smalle bedding,
voortgestuwd door de adem van de HEER.
Hij zal als bevrijder naar Sion komen,
naar allen uit Jakobs nageslacht
die met de misdaad breken
– spreekt de HEER.
Dit verbond sluit ik met hen – zegt de HEER:
mijn geest, die op jou rust,
en de woorden die ik je in de mond heb gelegd,
zullen uit jouw mond niet wijken,
noch uit de mond van je kinderen,
noch uit de mond van je kindskinderen,
van nu tot in eeuwigheid – zegt de HEER.

Zingen: Lied 834



2. Schep, God, een nieuwe geest in mij,
een geest van licht, zo klaar als Gij;
dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt
en ga de weg die U behaagt.

3. Wees Gij de zon van mijn bestaan,
dan kan ik veilig verder gaan,
tot ik U zie, o eeuwig licht,
van aangezicht tot aangezicht.

Tweede lezing: Lucas 18:31-43

Hij nam de twaalf apart en zei tegen hen: 'We zijn nu op weg naar Jeruzalem, en alles wat door de profeten is geschreven zal men de Mensenzoon laten ondergaan. Want hij zal worden uitgeleverd aan de heidenen en worden bespot en mishandeld en bespuwd. En nadat hij is gegeseld, zal hij worden gedood, maar op de derde dag zal hij opstaan.' De leerlingen begrepen er niets van. De betekenis van Jezus' woorden bleef voor hen verborgen, en ze konden maar niet bevatten wat hij had gezegd.

Toen hij in de buurt van Jericho kwam, zat er langs de weg een blinde te bedelen. Toen de blinde een menigte voorbij hoorde komen, vroeg hij wat er gaande was. Ze zeiden tegen hem: 'Jezus uit Nazaret komt voorbij.' Daarop riep de blinde: 'Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij!' Degenen die vooropliepen, snauwden hem toe dat hij moest zwijgen, maar hij schreeuwde des te harder: 'Zoon van David, heb medelijden met mij!' Jezus bleef staan en zei dat men de blinde bij hem moest brengen. Toen deze voor hem stond, vroeg hij hem: 'Wat wilt u dat ik voor u doe?' De blinde antwoordde: 'Heer, zorg dat ik weer kan zien.' Jezus zei: 'Zie weer! Uw geloof heeft u gered.' Onmiddellijk kon hij weer zien en hij volgde hem terwijl hij God loofde. Alle mensen die getuige waren geweest van dit voorval brachten hulde aan God.

Zingen: Lied 119A

1 Uw woord om - vat mijn le - ven
en tilt het aan het licht.
Hebt Gij zo door uw spre - ken
niet al - les op - ge-richt?
Uw woord zet mij op vas - te grond
en vult met lou - ter le - ven
de woor - den in mijn mond.

2. Op U laat ik mij voorstaan,
ik ben aan U gehecht.
Waar Gij betrouwbaar voorgaat
ontvouwt zich weer een weg.
De paden die ik zelf bedacht
zijn doelloos doodgelopen.
Zij voerden in de nacht.
3. Uw woorden te herhalen
is honing in mijn mond.
Mij raakt niet meer het smalen
dat ik mij aan U bond.
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,
maar heel mijn zoekend leven –
Gij hebt het zoet gemaakt.
4. God, laat mij nooit verliezen
de vreugde om uw woord,
de moed mijn weg te kiezen
waar ik uw voetstap hoor.
En overtuig mij dag aan dag
dat Gij mij hebt geroepen,
ja, dat ik leven mag!

Uitleg en verkondiging

Orgelspel

Zingen: Lied 612

1 Wij ko-men als ge - roe - pen
 en aan het licht ge-bracht.
 Het le - ven te be - groe - ten
 heeft God ons toe - ge - dacht.
 Wij ko-men als ge - roe - pen,
 ge - te - kend met een naam,
 van on - ge - we - ten toe - komst
 de me - de - erf - ge - naam.

2. Geroepen om te leven,
 gehouden aan zijn woord
 van uitgesproken vrede,
 van liefde ongehoord.
 Herboren, uitgetogen
 uit de toevalligheid,
 bestemd voor de genade,
 het donker al voorbij.

3. Getekend voor ons leven
 als kind'ren van het licht,
 gezaaid op hoop van zegen,
 de dag als vergezicht.
 God, breng ons zelf op adem
 en treed in ons bestaan.
 Bezegel onze vreugde
 hier met uw eigen naam!

Gebeden, stil gebed, Onze Vader

Collecte: 1. Boerinnen in Ghana, 2. Pastoraat 2. Ouderenpastoraat
 U kunt deelnemen via pgdrachten.nl

Slotlied: Lied 422

1 Laat de woor - den
 die we hoor - den
 klin - ken in het hart.
 Laat ze vruch - ten dra - gen
 al - le, al - le da - gen
 door uw stil - le kracht.

2. Laat ons weten,
 nooit vergeten
 hoe U tot ons spreekt:
 sterker dan de machten
 zijn de zwakke krachten,
 vuur dat U ontsteekt.

3. Laat ons hopen,
 biddend hopen,
 dat de liefde wint.
 Wil geloof ons geven
 dat door zo te leven
 hier Gods rijk begint.

Uitzending en zegen

21 maart 11:00 is onze voorganger Ds. Annelies van Setten, Ruinerwold